

CRIMSON CIRCLEN MATERIAALEJA **Intohimo 2020 -sarja**

SHOUD 3 – ADAMUS ST. GERMAIN, Geoffrey Hoppen kanavoimana

Esitetty Crimson Circlelle

2.11.2019

Energiaa välittäen suomentanut Pirjo Laine

www.crimsoncircle.com

Minä olen mitä olen, täysivaltaisen alueen Adamus.

Aah! Vedän muutaman kerran kunnolla syvään henkeä ja haistelen ilman kauneutta. Mm. Rikkautta, luontoa, kahvia, mm.

Nimittäin elämässäni Mark Twain -hahmona tulin tälle saarelle. Silloin kaikkia saaria kutsuttiin Voileipäsaariksi. Siinä ei ole paljon tolkkua, koska saarelta ei nykyään löydä hyvää voileipää, mutta niitä kutsuttiin Voileipäsaariksi, ja hän rakasti tätä paikkaa. Itse asiassa – ja tämä on täysin tosi tarina – hän kulki juuri tätä tietä, suoraan sen edestä mikä on nyt Villa Ahmyo, tietä jota kutsutaan nyt Mamalahoa-valtatieksi. Silloin sitä kutsuttiin yksinkertaisesti Kahvitieksi – Kahvitieksi – koska maanviljelijät ja työntekijät käyttivät tietä kerätessään kahvia ja tuodessaan sen kuivatusprosessiin. Sitä käytettiin enimmäkseen siihen.

Siis hän käveli suoraan tämän paikan edestä. Ja täällä olemme nyt pienen tovin jälkeen ja nautimme sen kauneudesta, mitä tänne on luotu. Kauneudesta. Ja tämä liittyy siihen, mistä puhumme tänään, mutta todellisuudessa ainoastaan täysivaltaisen olento voi luoda tällaisen tai luoda elokuvan (Rude Awakening) tai luoda sellaisia asioita, joita te teette. Täysivaltaisen olento voi luoda tällaista.

Vedetäänpä kunnolla syvään henkeä tämän paikan kauneuteen.

Vieraat

Muutama päivä sitten Caudre ja Linda istuivat illalla lanailta – jota kutsutaan myös verannaksi – ja nauttivat lasillisen viiniä, kaunis musiikki soi taustalla ja Belle makasi aivan heidän vieressään. Ja yhtäkkiä Belle sai melkoisen reaktion. Se oli nukkunut, ja yhtäkkiä se heräsi ja sai melkoisen reaktion. Linda, voitko esittää, miltä se näytti?

LINDA: Ei, en näytä! (Naurua)

ADAMUS: Siis Belle nukkui sikeästi – minä teen sen mielelläni – ja yhtäkkiä se ... (Adamus liikuttaa päätään nopeasti ympäri, katsellen ikään kuin yllättyneenä asioita ilmassa). Ja se kiinnitti Caudren ja Lindan huomion, ja he ihmettelivät: "Mikä sillä on hätänä? Onko sillä kenties jokin kohta? Onko jokin pielessä?" koska se tuijotti ja sitten ... (Adamus tuijottaa silmät pyöreänä eri suuntiin) se vain tuijotti tavallaan ilmaan ja sitten katsoi yhtäkkiä eri suuntiin.

LINDA: (taputtaen) Hyvää työtä. Se oli todella hyvä esitys.

ADAMUS: Se on helppoa.

LINDA: Tiedän sen.

ADAMUS: Se on helppoa. Helppoa.

LINDA: Annoit esimerkin, kiitos.

ADAMUS: Ja he ihmettelivät, mitä tapahtui. Ensin he luulivat, että kenties Belle seurasi jotain ötökkää tai karpästä tai jotain sellaista. Mutta sitten he oivalsivat nopeasti, ettei niin voinut olla sen vuoksi, miten se katsoi, miten se fokusoitui lähelle ja kauas. Mutta kerron teille nyt tarinan lopun. Sisään tuli olentoja, jotka Belle pystyi havaitsemaan ja itse asiassa näkemään.

Tuona iltana Metatron tuli tänne, Kuthumi, tietysti minä, Tobias, ja myös Jeshua tavallaan täydentämään sen. Tulimme sisään, koska kaikki oli todella hienosti tehty. Oli vähän siivoustyötä jäljellä, mutta oli sen aika, joten toimme energiamme tähän kauniiseen paikkaan. Ja Jeshua ei tavallisesti ilmesty shaumbra-tilaisuuksiin, mutta se oli tärkeää Jeshualle, koska hyvin paljon teidän historiastanne, alkuperästäne ja myös kärsimyksistäne liittyy Jeshuan aikaan.

Niinpä Jeshua oli täällä meidän muiden kanssa todella merkinä uudesta ajasta, "ei kärsimystä" - ajasta. Energiamme on nyt syvälle "valettuna" Villa Ahmyoon ja Shaumbra-paviljonkiin. He miettivät, miten tätä paviljonkia kutsuttaisiin, ja yhdessä kohtaa Cauldre halusi kutsua sitä Adamus-paviljongiksi – tavallaan pidin siitä, olin imarreltu. Mutta sanoin "ei", koska siinä ei ole kyse minusta. Siinä on kyse jokaisesta teistä, kaikista teistä jotka katselette tätä. Tässä on kyse shaumbroista. Siinä ei ole kyse jostain olennosta. Ei pitäisi koskaan olla jonkin olennon ihannoitua. Olin tietysti hyvin imarreltu, mutta tämä on todella Shaumbra-paviljonki.

Ennen kuin menemme yhtään pidemmälle, minun täytyy ensin kohdistaa kameramme tuonne taakse. Meillä on täällä takana varsinaisia hahmoja (vähän naureskelua). Nousisitteko seisomaan, rakkaat hahmot (Rude Awakening -tiimi on pukeutunut koristeellisiin asuihin). Rakastan sitä, kun tulette esiintymisasuissa, kun pukeudutte tilaisuuteen. Onkomitään kommentteja, mitään teemaa? Kenties mikrofoni (Lindalle).

LINDA: Okei.

ADAMUS: Vai pelkästään siksi.

JONATHAN: Pelkästään siksi.

JORGE: Vähän kaikkea. Etkö sanoisi, että sinulla on?

JONATHAN: Se on omaelämäkerrallinen, niinkö?

JORGE: Kyllä.

SANDRA: No, ensinnäkin sinä kehotat meitä aina pukeutumaan.

ADAMUS: Ehdottomasti. Kaikki on esitystä/näytöstä. Voisitte yhtä hyvin pukeutua.

SANDRA: Siis se on sinun vikasi, numero yksi.

ADAMUS: Kyllä.

SANDRA: Ja numero kaksi, tavallaan tunnustelimme, mikä olisi hauska asu, ja sitten teimme oivalluksen jo valittuamme nämä asut ja luettuamme näiden kaikkien hahmojen arkkityypeistä (naureskellen) ... Oli todella mielenkiintoista nähdä, että ne sopivat täydellisesti yhteen kaikkien niiden aspektien kanssa, joita on viime aikoina transformoitu ...

ADAMUS: Ehdottomasti.

SANDRA: ... tai vapautettu tai miten sitä haluaakin kutsua. Minusta se oli todella, todella mielenkiintoista.

ADAMUS: Kyllä, ja se näyttää niin mukavalta kaikessa tässä kuumuudessa (Adamus naureskelee).

SANDRA: Niin tekee! Niin tekee! (Hän naureskelee)

ADAMUS: Hyvä. Ja kiitos pukeutumisesta. Se on todella upeaa, ja se on myös ... Elämä on vain suurta esitystä/näytöstä. Lakatkaa olemasta niin vakavissanne kaikesta ja pitäkää hauskaa sen kanssa. Pitäkää hauskaa eri roolien kanssa. Alatte nähdä, että vanha ihmistoiminta oli vain suurta esitystä, sitä ei tarkoitus ottaa kovin vakavasti.

Tämän päivän kysymys

Ennen kuin menemme yhtään pidemmälle – Linda mikrofonin kanssa – kysyn nopeasti, mitä tunsitte alussa, kun tulitte tähän Shaumbra-paviljonkiin. Mitä tunsitte ja aistiitte tullessanne tänne?

SHAUMBRA 1 (nainen). Iloa.

ADAMUS: Sano uudestaan.

SHAUMBRA 1: Iloa.

ADAMUS: Iloa.

LINDA: Pidä mikkiä lähempänä.

ADAMUS: Hyvä. Joo, iloa. Eikä ... Mitä, emme ole vielä valmiita (Linda ottaa mikrofonin pois) (vähän naureskelua). Iloa. Et voi antaa vain yhden sanan vastausta. Anna hänelle mikrofoni takaisin, joo.

LINDA: Hänelle?

ADAMUS: Joo, kyllä. Kyllä, iloa. Iloa. Ja mistä sinä tulet?

SHAUMBRA 1: Saksasta.

ADAMUS: Saksasta, okei. Ja millaista siellä oli lähtiessäsi? (Nainen pitää tauon, ja Linda kikattaa) Kylmää? Harmaata?

SHAUMBRA 1: Kaksikymmentä astetta.

ADAMUS: Se ei ole kovin paha. Joo, joo.

SHAUMBRA 1: Mm hmm. Erittäin lämmintä tähän ...

ADAMUS: Erittäin lämmitä tähän aikaan, joo.

SHAUMBRA 1: Kyllä.

ADAMUS: Joo. Ja kun siis tulit tänne tänä aamuna, onko tämä ensimmäinen kertasi Villa Ahmyossa?

SHAUMBRA 1: Kyllä.

ADAMUS: Kyllä. Ja ...

SHAUMBRA 1: Ensimmäinen pitkä ...

ADAMUS: Ensimmäinen pitkä.

SHAUMBRA 1: ... matka.

ADAMUS: Maailman toiselle puolelle, kyllä.

SHAUMBRA 1: Kyllä ...

ADAMUS: Miltä sinusta tuntuu?

SHAUMBRA 1: ... tulla tänne.

ADAMUS: Joo. Miltä kehosi tuntuu kaikesta tästä?

SHAUMBRA 1: Erittäin hyvältä.

ADAMUS: Ai jaa. Milloin saavuit?

SHAUMBRA 1: Maanantaina.

ADAMUS: Maanantaina. Sinulla on ollut siis vähän aikaa toipua.

SHAUMBRA 1: Olin Denverissä.

ADAMUS: Ahaa!

SHAUMBRA 1: Lunta! (Hän nauraa)

ADAMUS: Lunta Denverissä, kyllä. Ei ollut kovin paljon iloa Denverissä lumen kanssa. Joo, joo.

SHAUMBRA 1: Kyllä.

ADAMUS: Hyvä. Siis tulit tänään ja tunsit iloa. Mitään muuta? Mitään muuta?

SHAUMBRA 1: Vapautta.

ADAMUS: Vapautta. Okei, hyväksyn sen. Hyvä. Kiitos. Ilo saada sinut tänne.

SHAUMBRA 1: Kiitos.

ADAMUS: Joo. Ja lento oli pitkä, mutta kotimatka on *todella* pitkä (vähän naureskelua).

SHAUMBRA 1: Sunnuntaina olin Washingtonissa.

ADAMUS: Washingtonissa, joo.

SHAUMBRA 1: Katsomassa Valkoista taloa ja Kongressitaloa.

ADAMUS: Ai, se Washington.

SHAUMBRA 1: Kyllä.

ADAMUS: Ai, luulin sinun tarkoittaneen kivaa Washingtonia (Adamus naureskelee).

SHAUMBRA 1: Herra T. oli siellä (hän naureskelee).

ADAMUS: Tunsitko iloa Valkoisessa talossa? (Nainen huokaisee) Et juurikaan.

SHAUMBRA 1: Oli sateista.

ADAMUS: Joo (nainen naureskelee). Joo, tavallaan erilaista energiaa. Vietin ennen aikaa Washingtonissa, ja yritän nyt välttää sitä hinnalla millä hyvänsä, joo. Hyvä, kiitos. Pari vielä. Mitä tunsit tullessasi tänne tänään?

SHAUMBRA 1 (nainen): Olin vähän jännittynyt ja hyvin kiitollinen, että olin täällä ja näin kaikki upeat shaumbrat jälleen tai ensimmäistä kertaa. Siis rakastan sitä.

ADAMUS: Jotain muuta? Tavallaan taustaenergiaa?

SHAUMBRA 1: Kaikki tavallaan tasoittuu nyt. On tasoittunut pari viikkoa.

ADAMUS: Joo, tasoittuu.

SHAUMBRA 2: Joo.

ADAMUS: Okei, hyvä. Hyvä. Pari vielä. Mitä tunsit tullessasi tänne tänään osallistuaksesi tähän ensimmäiseen shoudiin Shaumbra-paviljongilla? Ole hyvä.

SHAUMBRA 3 (nainen): On kuin palaisi kotiin.

ADAMUS: Kuin palaisi kotiin, joo.

SHAUMBRA 3: Ja se on kuin taivas, ja jos voisin, niin jäisin tänne iäksi.

ADAMUS: Ai, vau.

LINDA: Niin minäkin!

ADAMUS: Miksi et?

LINDA: Niin minäkin!

SHAUMBRA 3: Me kaikki! Me kaikki!

ADAMUS: Mikset voisi jäädä tänne iäksi?

SHAUMBRA 3: Kyse on kahdesta lapsestani.

ADAMUS: Ai jaa?

SHAUMBRA 3: Hevosista.

ADAMUS: Hevosistasi.

SHAUMBRA 3: En voi ottaa niitä (hän naureskelee).

ADAMUS: Voit laittaa ne isoon lentokoneeseen ja saada ne tulemaan tänne. Täällä on nimittäin hevosia, joo.

SHAUMBRA 3: Tämä on ainoa syy.

ADAMUS: Ainoa syy, okei. Siis jos hevosesi lähtisivät, sinäkin lähtisit?

SHAUMBRA 3: Mm hmm.

ADAMUS: Okei. Se on rehellistä.

SHAUMBRA 3: Ja tulisin tänne.

ADAMUS: Joo, joo. Ja rakastan sitä, kun ihmiset rakastavat lemmikkejään, joo. Minkä nimisiä hevosesi ovat?

SHAUMBRA 3: Tamma on Noblesse ja ruuna on Leo.

ADAMUS: Ai. Se on hyvä.

SHAUMBRA 3: Tarvitsin tuon ruunan, koska hevoset eivät halua olla yksin.

ADAMUS: Kyllä.

SHAUMBRA 3: Ja siksi tarvitsin toisen hevosen.

ADAMUS: Se on täysin totta.

SHAUMBRA 3: Ja tämä on ...

ADAMUS: Hevoset ja ihmiset ovat tavallaan samanlaisia.

SHAUMBRA 3: En halunnut ottaa toista, koska jokin ... Niistä huolehtiminen on raskasta työtä minulle.

ADAMUS: Se on, joo. Rakastan hevosia. Minulla oli monta.

SHAUMBRA 3: Mutta tamma, se on sydämeni. Ja tiedät sen. Tanskassa sanoin sinulle, että jos saisın puhelinsoiton ja sillä olisi jotain ongelmia, niin minun täytyisi lähteä.

ADAMUS: Joo.

SHAUMBRA 3: Mutta nyt tämä on ...

ADAMUS: Nyt se on paremmassa kunnossa.

SHAUMBRA 3: Joo! Se on ok (hän naureskelee).

ADAMUS: Hyvä, hyvä.

SHAUMBRA 3: Kiitos.

ADAMUS: Okei. Sinulle on hyvin selvää, mikä on sinun ja täällä olemisen välissä.

SHAUMBRA 3: Vain tämä, enkä voisi myydä niitä. En voisi myydä niitä. En voisi erota tästä toisesta hevosesta.

ADAMUS: Aivan, aivan. Ei, ei. Minä ymmärrän.

SHAUMBRA 3: Olemme olleet yhdessä 15 vuotta ja olemme hyvin läheisiä, enkä voisi tehdä sitä.

ADAMUS: Joo, hyvä.

SHAUMBRA 3: Kiitos.

ADAMUS: Kiitos paljon jakamisesta.

LINDA: Kiitos.

ADAMUS: Vielä yksi. Mitä tunsit tullessasi tänne tänään? Mitä sinä tunsit?

SHAUMBRA 4 (nainen): Innostusta.

ADAMUS: Innostusta.

SHAUMBRA 4: Jännitystä.

ADAMUS: Jännitystä.

SHAUMBRA 4: Ja fokusoitunutta, jäsentynyttä energiaa.

ADAMUS: Ai. Mitä tarkoitat sillä? Fokusoitunutta, jäsentynyttä energiaa.

SHAUMBRA 4: En tiedä. Se on ... Minä vain ...

ADAMUS: En aio lähettää sinua vessaan, koska se on kaaaukana tuolla!

SHAUMBRA 4: Jatkan vain puhumista nyt! Jatkan vain puhumista.

ADAMUS: Joo, joo, joo!

SHAUMBRA 4: Fokusoitunutta jäsentynyttä ... Kun olin täällä viime vuonna, se oli enemmän kuin aalto (pyörittäen käsiä ilmassa) ja nyt se on "ssssviii" (osoittaen yhteen suuntaan).

ADAMUS: Avointa, tuotu yhteen. Joo, joo.

SHAUMBRA 4: Se on tuotu yhteen. Kiitos.

ADAMUS: Joo, hyvä, hyvä. Mahtavaa. Kiitos.

SHAUMBRA 4: Okei.

Adamuksen vastaus

ADAMUS: Kun tulimme – nuo olennot ja minä – tänne muutama päivä sitten, tunsimme ... Pari sanaa kuvaamaan sitä. Toinen on puhkeaminen kukkaan. Avautuminen, puhkeaminen kukkaan.

Tunsin välittömästi, että jokin oli avautumassa, enkä puhu vain fyysisistä rakenteista. Puhun siitä, että jokin on avautumassa shaumbroilla. Shaumbroilla. Se on puhkeamista kukkaan.

Nimittäin kauan, kauan sitten kylvettiin siemenet sille, että jumaluutenne ja ihmisyytenne tulevat yhteen, noin kaksi tuhatta vuotta sitten erityisesti. Jälleen yksi syy, miksi Jeshua oli seurassamme. Vei pitkään, että nuo siemenet itivät, tulivat valmiiksi. Paljon valmistelua, paljon haasteita ja vaikeuksia. Nyt ne puhkeavat kukkaan. Se kaikki on avautumassa.

2020 on valtava vuosi teille kaikille, teille kaikille (kameralle). Sanoisin, että luultavasti valtaosalle shaumbroista 2020 on elämänne merkittävin vuosi, mitä tulee tapahtuviin muutoksiin, loppupuhdistuksiin ja oivaltamisiin elämässänne. Ei siksi, että on vuosi 2020, vaikka nuo numerot ovat mielenkiintoisia. Sattuu vain olemaan niin, että se oli tavallaan laskeutumiskohtamme. Nimittäin olemme aikataulussa. Vuosi 2020 oli tavallaan tuo laskeutumiskohta.

Hyvin monet teistä tulivat toisen maailmansodan jälkeen – eivät kaikki, mutta monet teistä tulivat – ja tiesitte, että olisitte täällä tänä teknologia-aikana ja että vuodesta 2020 tulisi erittäin tärkeä käännekohta. Teidän ei tarvitse tehdä mitään saadaksenne sen tapahtumaan. Nimittäin mitä tahansa tapahtuukin 2020, teidän ei tarvitse tehdä muuta, kuin antaa itsenne kokea se. Teidän ei tarvitse tehdä kovasti työtä siihen. Teidän ei tarvitse – voitte kirjoittaa lauluja siitä, jos haluatte, mutta teidän tarvitse tehdä työtä siihen tai ponnistella siihen. Se vain tapahtuu. Se on luonnollista itämistä, joka johtaa kukkaan puhkeamiseen – kaiken sen puhkeamiseen kukkaan, kuka oikeasti olette, teidän vapautenne puhkeamiseen kukkaan. Ja siitä kaikessa tässä on oikeasti perimmiltään kyse, tuosta vapaudesta.

Sanoisin, että tämä paikka tässä paviljongilla on myös tavallaan keskipiste, polttopiste, energiayhteyspiste hyvin monille shaumbroille, jotka ovat menossa Oivaltamiseensa. Teidän ei tarvitse olla täällä. Voitte tietysti olla, ja tämä paikka on kaunis ja miellyttävä, mutta teidän ei tarvitse olla täällä. Voitte vain yhdistyä näihin energioihin kirjaimellisesti juuri tässä – lattiassa jolla te tänään täällä istutte. Ja kaikesta sen ympärillä tulee tavallaan polttopiste Oivaltamisen tapahtumiselle – jotkut teistä ehkä kutsuisivat sitä nollapisteksi.

Se tulee tapahtumaan. Se on hauska osa, mukava osa. Tästä tulee polttopiste, johon voitte virittyä, johon voitte yhdistyä. Ja taas kerran, sillä ei ole merkitystä, tuletteko koskaan tänne vai ette, vaan tämä on paikka, johon voidaan sanoa kaikkien täysivaltaisten energioiden kerääntyvän. Ja ihmeitä tapahtuu riippumatta siitä, oletteko täällä tai ette.

Siis te jotka olette täällä ensimmäisessä tapahtumassamme – teillä on kunnia olla ensimmäisiä todella maadoittamassa se – vetäkää syvään henkeä ja kunnioittakaa itseänne täällä olemisesta. Te jotka katselette, tuotte oman energianne, lisäätte oman energianne. On kukkaan puhkeamisen vuosi, pääsemistä oikeasti ohi monista, monista vanhoista jutuista, joita olette kantaneet ja jotka ovat olleet varsinaisia, no, vanhoja haamuja.

Hämmästyttävä asia on, no, että me olemme tässä, *te olette tässä*. Monia on pudonnut pois matkan varrella, jotkut ovat siirtyneet rajan taakse. Mutta te olette tässä.

Tilanneraportti

Vain hyvin nopea tavallaan tilanneraportti siitä, missä olemme.

Olemme käyneet läpi paljon näiden kymmenen yhteisen vuoden aikana. Yksi tärkeimmistä asioista jonka alatte tajuta, ymmärtää, ruumiillistaa, on, että Oivaltaminen tulee tapahtumaan. Tämä on hyvin avainkohta. Toistan sitä uudestaan ja uudestaan: Oivaltaminen tulee tapahtumaan. Tiedän tuon päivämäärän, eikä teidän tarvitse olla huolissanne siitä tai tehdä kovasti työtä siihen. Se on *hyvin* tärkeä kohta, koska teillä on edelleen taipumusta aina silloin tällöin ajatella, että teidän täytyy

tehdä työtä siihen, että teette jotain väärin tai etten minä puhu juuri sinulle. Mutta puhun kaikille teille. Oivaltaminen tapahtuu. Eikä sillä ole merkitystä, tapahtuuko se ensi vuonna, sitä seuraavana vuonna. Sillä ei ole oikeasti merkitystä, koska tämä hetki on pelkästään sen läpikäymisen kokemista, niiden vanhojen juttujen karistamista, jotka eivät ole oikeasti teidän, ja uskomattoman uuden ymmärryksen saamista.

No niin, toisaalta, Oivaltaminen ei ole, mitä useimmat ihmiset luulevat sen olevan. Kyse ei ole siitä, että pystytte yhtäkkiä kävelemään veden pinnalla – Jeshua kertoo minulle, ettei hän oikeasti koskaan tehnyt sitä. Siinä oli todellisuudessa hyvin matalaa (naurua), ja kaikki vain luulivat, että hän kävelee veden piinalla. Mutta siinä oli vain hyvin, hyvin matalaa, missä hän käveli (lisää naureskelua). Se mahdollisti kuitenkin raamattuun mahtavan tarinan, joka teki vaikutuksen kaikkiin.

Oivaltaminen ei ole tuollainen asia. Jos siitä voitaisiin sanoa mitään, niin luultavasti se on vain tulemista sisäiseen rauhaan. Tulemista rauhaan, jossa ei ole noita taisteluja, ei ole tuota syyllisyyttä tai tuota häpeää tai noita ongelmia. Lopultakin on kyky nauttia itsestänne – ihmisitse, jumalainen itse, "minä olen" -olemus, mestari – kaikesta tuosta yhdessä. Ei vain ole enää noita sisäisiä konflikteja tai taisteluja.

Se on tavallaan taianomaista, koska kun tämä tapahtuu, kun elämässänne ei ole kaikkea tuota hankausta ja jännitettä ja syyllisyyttä ja häpeää ja kaikkea muuta, se tekee uskomattoman asian siinä tavassa, miten energia palvelee teitä ja asettuu riviin teitä varten. Kun olette kärsimisen paikassa, energia edesauttaa kärsimistä.

Kun olette nyt paikassa, jossa olette täysin rauhassa itsenne kanssa, kun ei ole sisäisiä ristiriitoja, kun luovuutenne tulee esiin, kun se puhkeaa kukkaan, niin kaikki energia muuttuu mukautumaan siihen, edesauttamaan sitä. Siinä on iso ero. Siinä tapahtuu taikaa, ja monet ihmiset tavoittelevat taikuutta, mutta he unohtavat tuon toisen osan, että kyse on itsen, kaiken täydellisestä sallimisesta.

Siis Oivaltaminen on selviö. Nyt voitte rentoutua ja vain nauttia. Ja tiedän, että jotkut teistä ovat edelleen vähän hermostuneita siitä, edelleen kuin: "No, minulla on vielä vähän läpikäytävää." Ei, teillä ei ole, oikeasti. Pääskää vain yli siitä. Juuri nyt, antakaa sen vain mennä. Lopettakaa. Jotkut teistä ovat niin ohjelmoituja ja ehdollistuneita taisteluun sisällä ja ulkopuolella, että te ette voi melkein kuvitella, millaista se on, joten pidätte kiinni joistain taisteluista. Päästäkää siitä irti nyt, koska Oivaltaminen tapahtuu.

Ja tulette luokseni parin vuoden päästä ja sanotte: "Jessus! Miksi et käsenyt minua vain sallimaan, vain lopettamaan nuo taistelut, vain nauttimaan, koska stressasin sitä oikeasti, eikä kaikki tuo stressi ja ahdistus ollut tuon ajan arvoista. Se oli todella arvokkaan elämän haaskaamista tällä planeetalla."

Siis numero yksi, Oivaltaminen – se vain tapahtuu. Se on vain siinä. Olette suunnitelleet sen kauan sitten. Suostuitte siihen kauan sitten, ja nyt se on tässä.

Toiseksi, energia on teidän ystävänne. Olen puhunut siitä paljon. Nimittäin vaatii noin viisi vuotta, että asiat menevät perille. Siis jos koskaan ihmettellette, miksi jatkuvasti toistan asioita, niin siksi, että vie noin viisi vuotta, että teillä tapahtuu "niin tietysti!" Mutta energia on teidän ystävänne. Se ei ole vastustava voima. Se ei ole täällä satuttamassa teitä, ja nyt te ette voi satuttaa itseänne.

Muistatteko, kun viime kuussa puhuimme siitä, kohtelevatko ihmiset kaltoin itseään vai toisia, ja enimmäkseen se itsensä kaltoinkohtelua. Siis on edelleen tavallaan pelko: "Teenkö jotain vahingoittamaan itseäni tai toisia?" Te ette vahingoita. Ette melkein voi. Voitteko vain sallia sen, ettekä taistele sitä vastaan, yritä tulla älylliseksi siinä? Voitteko vain sallia sen? Ette voi oikeasti satuttaa itsenne, eikä energia satuta teitä. Voitko sallia sen, Luc? Kamppaillet edelleen sen kanssa, eikö vain?

LUC: Vähän.

ADAMUS: Vähän. Paljon! (Luc nauraa) Nimittäin tajuat sen vielä, ja tulet sitten ... (häiriöitä, eikä ääni kuulu muutamaan hetkeen) ... (Adamus naureskelee)

LUC: Luulin, että oli hyvä, kun tekee sen oikein.

ADAMUS: Ei. Se on hyvä. Se on hyvä. Kiitos. Ei, vaan olet edelleen tuossa "satutanko itseäni?" -kohdassa. (Lisää häiriöitä, ja joku sanoo "käyttäisikö käsimikkiä") Minäkö? Se olisi epätavallista (vähän naureskelua). Eikö tämä toimi? Ei. Voinko vaihtaa Lindan kanssa?

LINDA: Et!

ADAMUS: En, okei. Okei.

LINDA: Sinun kannattaa pysähtyä hetkeksi. Jatka puhumista. (Linda yrittää korjata Adamuksen mikrofonin lähetintä)

ADAMUS: Okei. Siis olet tavallaan edelleen tuossa ajattelutavassa: "Satutanko itseäni tai vielä pahempaa, satutanko toisia?" Sinun ei tarvitse olla huolissasi siitä enää. Se on iso asia. Se on iso asia. Joo, koska se on edelleen osa sinua, ja haluat edelleen kulkea sen reunalla ja tulet melkein siihen pisteeseen, että satutat itseäsi, mutta sinä et tee sitä enää.

Siis vedetäänpä syvään henkeä tässä kohtaa. Sinä et vain satuta itseäsi enää.

Energia on teidän ystävänne. Energia on palvelemassa teitä. Kaksi isoa asiaa: Oivaltaminen vain tapahtuu ja ... (Naurua, kun Linda korjailee mikkilaitetta, joka on kiinni Adamuksen housujen vyötäröllä takana) energia on palvelemassa teitä (Adamus naureskelee, ja joku huutaa "vuhuuu!"). Se on kuin ... Tämä on hauskaa itse asiassa. (Joku mies huutaa "aiheutat itse sen kaiken!") Ei, ei, ei, ei, ei. Ei, vaan Linda etsi vähän jännitystä tässä (lisää naureskelua). Minä seison paikoillani. Minä seison paikoillani. Siis, tämä on todella kummallista (lisää naurua, kun Linda jatkaa laitteen säätämistä).

Siis on kaksi hyvin, hyvin isoa asiaa. Olen puhunut paljon energiasta, koska se on, no, se on ... Pidä tätä mikrofontia, kiitos (Lindalle). Anna minun pelata omien housujeni kanssa (naurua).

LINDA: Luulen, että sain sen jo.

ADAMUS: Voisimme vaihtaa kuvan mereen, kun tämä kaikki tapahtuu täällä. Tämä on yksi kummallisimmista shoudeista ikinä (lisää naurua).

Kolmas asia, erittäin iso asia. Tällä hetkellä työskentelemme keahakereiden kanssa vapaan energiakehon, valokehon kanssa. Lopulta tuomme sen kaikille shaumbroille, mutta tällä hetkellä se on hyvin fokusoitunut ja suhteellisen selkeä ryhmä.

Kiitos. Voinko mennä nyt? Okei. Kiitos. Okei.

Vapaa energiakeho, tarvitsette sitä pysyäkseenne täällä ruumiillistuneena mestarina, koska vanhaan fyysiseen kehoon sattuu, kuten tiedätte. Se tekee kummallisia asioita. Se on kivulias. Samaistutte siihen. Mutta yksi noista puoliöllöttävistä asioista ihmisenä olemisessa on se, että on fyysinen keho.

Siis työstämme vapaata energiakehoa, ja kuten ole korostanut, meidän ei kannata tehdä sitä ensin. Nimittäin hyvin monet henkiset, new age -tyypit sanovat: "Lähdetään työstämään vapaata

energiakehoa", ja he kantavat edelleen kaikkia näitä haavoja ja tasapainottomuuksia ja kaikkea muuta. Etsitte oikeasti merkittävää yhteentörmäystä, kun teette sen. Yritätte tuoda sisään jotain – te ette edes tiedä, mikä se on, mitä kutsutaan valokehoksi – yritätte pakottaa sen sisään, koska ette oikeasti pidä fyysisestä kehostanne. Tunnette syyllisyyttä fyysisestä kehostanne, joten yritätte tehdä valokehon ja yritätte pakottaa sen sisään. Se on katastrofin resepti. Ja menen vielä pidemmälle: se on syövän resepti, kun ihmiset tekevät niin, joo.

Haluatteko mennä treffeille tai jotain (Lindalle ja jollekin toiselle, jotka viittoilevat keskenään; Adamus naureskelee).

LINDA: Meillä on teknisiä ongelmia.

ADAMUS: Heillä on teknisiä ongelmia. Siis teille jotka katselette netissä, meillä on paljon hauskaa täällä (muutama naurahdus).

Oli erittäin tärkeää ... (häiriöitä mikissä) Oli erittäin tärkeää (lisää häiriöitä) ... kaikki nämä häiriöt. Oli erittäin tärkeää tehdä asioita, kuten päästää irti esi-isistä. Nimittäin samaan aikaan kun toiset ryhmät kunnioittavat ja palvovat ja yrittävät matkia esi-isäänsä, meillä se on kuin ei, että hankkiudutaan eroon heistä, koska he haluavat teidän tekevän sen ja se vain jatkaa tuota vanhan fyysisen kehon ja hyvin rajoittuneiden kärsimysajatusten perinnettä.

Siis olemme nyt vapaan energiakehon kohdassa. Se ei tapahdu yhdessä yössä. Ette halua sen tapahtuvan yhdessä yössä. Se on asia, joka kehittyy, ja tapahtuu jonkin aikaa tavallaan tanssia vanhan biologian ja vapaan energiabiologianne välillä. Ei välttämättä tuskallista, mutta toisinaan se on vain vähän kummallista ja vähän epämukavaa.

Siis tässä kohtaa tavallaan olemme. Olemme tässä kukkaan puhkeamisen kohdassa, jossa Oivaltaminen alkaa todella vaikuttaa, mennä perille, ja siitä alkaa tulla te. Eikä se ole enää vain ohikulkeva ajatus aina silloin tällöin tai ohikiitävä kokemus, vaan siitä tulee osa jokapäiväistä elämäänne. Nyt olemme ... Alatte tuntea nyt valokehon biologiasianne, tai itse asiassa biologianne integroituu valokehoon.

Siis tämä tässä on sen kukkaan puhkeamisen paikka, joka tapahtuu tällä hetkellä.

Vedetäänpä kunnolla syvään henkeä tässä kohtaa. Kukkaan puhkeamisen paikka riippumatta siitä, tuletteko tänne koskaan henkilökohtaisesti vai ette.

(Tauko)

Vapaus vs. kärsimys

Viime kuussa puhuimme siitä, etteivät vapaus ja kärsimys voi todellisuudessa olla rinnakkain, ja se sai aikaan paljon mielenkiintoisia ja hyviä kommentteja shaumbrojen keskuudessa. Vapaus ja kärsimys eivät voi olla rinnakkain, ja kun sanon näin, puhun ensin teidän omasta olemuksestanne, psyykestänne, kehostanne. Ne eivät voi. Tarkoitan, että tuntekaa vain tuota dynamiikkaa hetki.

Osa teissä on tulossa vapaaksi, ettekä ole enää riippuvainen mistään tai kestään muusta energiassanne, luomuksissanne tai missään. Olette vapaa olento. Ette ole enää yhdistynyt esi-isäbiologiaan tai -mieleen tai -DNA:han. Teistä on kirjaimellisesti tulossa vapaa olento, vaikka olette fyysisessä todellisuudessa. Siinä on uskomatonta fysiikkaa, koska olette edelleen fyysisessä todellisuudessa. Nimittäin sanottaisiin, että on melkein mahdotonta olla vapaa aineessa, tässä fyysisessä todellisuudessa. Se ei ole itse asiassa totta. Te *voitte* olla, koska tuo energia, myös aineen energia, alkaa työskennellä teidän hyväksenne.

Nyt meillä on tämä dynamiikka, että osa teissä on tulossa täysin vapaaksi, mutta on edelleen vanhaa kärsimysenergiaa ja -tietoisuutta. Ja nämä kaksi ei voi olla rinnakkain. Siis mitä tapahtuu? Mitä tapahtuu? Teillä tulee sisään tuo vapaa osa, mutta teillä on edelleen kärsimysosa. Se tietää olevansa menossa ulos, mutta se vastustaa. Se uskoo edelleen, että täytyy olla jonkun verran kärsimystä.

Siis tuntekaa, millaista tuo dynamiikka on, mitä se tekee kehossanne ja myös mielessänne - perimmiltään ne eivät voi olla rinnakkain. Ja olin hyvin huolellinen sanoittaessani sen viime kuussa, koska teillä on taipumusta sanoa: "No, kenties ne voisivat olla rinnakkain. Olen suhteellisen vapaa, mutta kannan vielä vähän kärsimystä mukamani vain muistuttamaan, etten mokaa". Tai "Kannan edelleen vähän kärsimystä, koska muu maailma kärsii. Luultavasti minullakin pitäisi olla vähän, jotta voin olla edelleen empaattinen." Nämä kaksi ei oikeasti voi olla rinnakkain.

Teillä voi olla suurta taistelua olemuksessanne – fyysisessä tai mentaaliolemuksessa – teillä voi olla suurta taistelua nähdäksenne, kumpi voittaa. Tavallaan tuota vanhaa taistelua valon ja pimeyden välillä, mutta nyt se on vapaus vastaan kärsimys. Vapaus voittaa. Vapaus voittaa. Olette tulleet liian pitkälle. Olette saaneet maistiaisia siitä. Se oli osa – no, voitaisiin sanoa – kohtaloanne tässä elämässä, haluanne tässä elämässä, joten vapaus hallitsee ja jossain matkan varrella kärsimyksen täytyy loppua. On lakattava sallimasta kärsimys elämässänne. Miten tuo tarina esitetään?

Tuntekaa tuota kärsimystä, jota vielä kannatte, on se sitten jokin fyysinen vaiva tai vain psyykkistä. Kärsimyksen täytyy muuttua. Nämä kaksi ei voi olla rinnakkain. Ja haluan olla hyvin selkeä tässä, koska tiedän, että hyvin monet teistä yrittävät saada ne olemaan rinnakkain: "Olen enimmäkseen vapaa, pienen kärsimyksen kera", eikä se vain toimi. Se on kaikki tai ei mitään. Kaikki tai ei mitään.

Siis mitä tapahtuu tuolle kärsimysosallenne? Tuntekaa sitä hetki. Tuntekaa ... Itse asiassa, viitsisitkö (Gerhardille)? Tämä ei ole merabh, ainoastaan pientä tunne-omaa-kärsimystäsi - tyyppistä musiikkia (naurua). Nimittäin sanat riittävät vain tiettyyn pisteeseen, ja sitten meidän täytyy jatkaa siitä musiikilla.

LUC: Vähän AC/DC:tä (hän nauraa).

ADAMUS: Joo, joo. Joo (Adamus naureskelee).

(Musiikki alkaa)

Siis se oli hyvin tärkeä pointti, jonka toimme esiin viime shoudissa. Vapaus ja kärsimys eivät voi olla rinnakkain. Voi, teissä on tuo osa ... Kutsukaa sitä, miten haluatte – tuska, kärsimys, syyllisyys, katumus, itsearvostuksen puute – se kaikki on sama asia. Se kaikki on kärsimystä. Mitä tapahtuu tuolle kärsimykselle? Mihin se menee? Milloin se loppuu? Miten se loppuu?

Miten tuo taistelu loppuu? Tai täytyykö sen olla taistelua?

(Tauko)

Jokainen teistä kantaa edelleen jossain määrin tuota kärsimystä sisällään.

(Tauko)

Miten se toteutuu? Jos vapaus ja kärsimys eivät voi olla yhdessä, mitä tapahtuu?

(Tauko)

Jos ette ole varma, missä kärsimyksenne on, niin ajatelkaa vain sitä, kun kello on kaksi aamulla ja heräätte ja teillä on tuota ahdistusta tai huolta tai pelkoa.

Mitä tapahtuu tuolle kärsimykselle?

(Tauko)

Kärsimys on hyvin mielenkiintoinen, mutta kummallinen osa ihmistilaa. Sitä ei koskaan ohjelmoitu. Ei ollut sellaista, että kun ihmisolentoa kehitettiin, niin joku sanoi: "Täytyy olla kärsimyskomponentti." Se vain kehittyi. Se tuli olemaan.

Kärsimys – planeetta on todella "kiinnostunut" siitä. Se vain hyväksytään, mikä minusta on epähyväksyttävää. Hyväksytään vain, että kärsimys on osa elämää, eikä sen pitäisi olla.

Sanon jopa, että yksi suuri asia jonka teette tämän planeetan hyväksi, on laittaa kärsimys pois elämästänne, ja lopulta tämä saattaa laittaa kärsimyksen pois ihmistietoisuudesta. Se on komponentti, jota ei tarvitse olla, mutta kuitenkin se on. Se on läpituokeaa. Paljon siitä liittyy siihen, mitä kutsumme seksuaalienergiavirukseksi (lisäinfoa [täältä](#) (englanniksi)). Tarkoitan, voisitteko edes kuvitella omaa elämänne ilman kärsimystä.

Kärsimys – ja käytän tuota termiä laajasti – tarkoittaa monia asioita: pelko, syyllisyys, häpeä, tietysti. Se merkitsee monia eri asioita. Vaikeudet, kamppailu.

Voisitteko kuvitella, ettei sitä ole elämässänne? Ja voitteko kuvitella olevanne ... Ja muuten, te olette todella hyviä kärsijöitä. Te kaikki olette hyviä kärsijöitä. Olette tehneet erittäin hyvää työtä sen osalta. Jotkut teistä ovat vieneet sen äärimmäisyyksiin, mutta se oli osa peliä. Ja voitteko sitten kuvitella luopuvan siitä ja olevanne niiden ensimmäisten joukossa – tarkoitan, että *oikeasti* ensimmäisten joukossa tällä planeetalla – jotka eivät kärsi?

Puhuin standardeista monta vuotta sitten, jo ennen kuin otin tämän homman haltuun Tobiakselta. Puhuin standardeista, esimerkeistä toisille. Voitteko kuvitella olevanne esimerkkejä niistä, jotka eivät enää kärsi? Se on valtava asia. Voisitte muuttaa hyvin monia asioita tällä planeetalla. Mutta tehkää se itsenne vuoksi, älkää toisten, koska he saattavat edelleen haluta pysyä tuossa kärsimystilassa, ainakin jonkin aikaa.

Siis mitä tuolle kärsimykselle tapahtuu? No – ja yleistän tässä, näin ei ole tarkoitus tapahtua kaikille – se yrittää pistää pystyyn näytöksensä viimeisen kerran, taistella viimeisen kerran. Se vaatii, että teidän täytyy pitää vähän sitä, joten se nousee esiin sisällänne, joissain kokemuksissa elämässänne. Ja tuo kärsimys yrittää kertoa teille – kutsutaan sitä "kärsimyaspektiksi" – että teillä täytyy olla sitä, että te ette ole arvokas ilman yhtään kärsimystä, ja jotkut teistä uskovat sen. Aspektit ovat todella hyviä huijaamaan teitä, koska, no, ne ovat te. Ne tuntevat kaikki teidän haavoittuvuutenne, heikot kohtanne ja kaiken muun.

Siis kärsimys yrittää sinnitellä, ja kun se oivaltaa, että paljastatte sen pelin ja tunnistatte, että se on vain aspekti, niin se yrittää vedota teihin, anella teitä. Se tekee tuon juttunsa: "Voi minua raukkaa. Olen vain tämä pieni kärsivä aspekti, ja katso, sinä yrität heittää minut ulos."

Se yrittää vedota sympatiaanne ja tunteisiinne. Se yrittää saada teidät tuntemaan syyllisyyttä, ja se *todella* tietää, miten teidät saadaan tuntemaan syyllisyyttä. Tämä kuulostaa tavallaan kummalliselta – miksi edes haluaisitte kärsiä – mutta se löytää jonkin tavan, jolla se saa teidät olemaan pahoillaan siitä ja itsestänne.

Ja mitä sitten tapahtuu, kun tämä ei toimi? Kun kerrotte tuolle aspektille, että te ette aio enää olla samaa mieltä sen kanssa, mitä sille tapahtuu?

No – ja yleistän tässä – mukaan tulee mestari. Mestari on katsellut tätä kaikkea, miten tuo kärsimyaspekti on soittanut teitä kuin viulua. Ensin uhkaillut, sitten anellut, soittaen teitä kuin viulua. Ja mestari tulee mukaan. Mestarilla ei ole rakkautta, arvostusta, mitään sellaista kärsimystä kohtaan. Ja mestari vain tulee ja asettautuu suoraan olemuksenne keskelle, juuri siihen missä kärsimys yrittää toimia, ja sanomatta sanaakaan, tekemättä mitään, se on vain hyvin läsnä horjumatta, hätkähtämättä. Niin läsnä mestarin valossa, mestarin viisaudessa, että no, se on kuin valtava räjähdys, kun viimeinen hitunen kärsimystä saatetaan viisaudeksi.

Se ei mene helposti. Se ei ole mikään lempeä ja pehmainen pikku transformaatio. Se on suuri pamaus, räjähdys, kun kärsimys saatetaan viisaudeksi.

Tunnette sen. Itse asiassa se on erittäin hyvä tunne. Se saattaa todella järkyttää kehoanne, ja se järkyttää ehdottomasti jokaista muuta osanne, mutta se on suuri helpotus, kun tuo kärsimys saatetaan lopultakin viisaudeksi. Ja se on siinä. Tämä on sen loppu.

Tämä on sen loppu.

Muistatte, millaista oli kärsiä, mutta se on menneisyyden asia, koska sinne se kuuluu. Ja sitten ei enää vain ole kärsimystä.

Vedetäänpä syvään henkeä tässä kohtaa.

(Tauko)

On suuri merkki tulemisestanne Oivaltamiseen, kun tämä tapahtuu, eikä se ole mikään lempeä ja mieto asia. Se on iso, salamaniskun-iso, räjähdysen-iso. Ei räjähdys, joka satuttaa teitä, mutta se on iso.

Vedetäänpä kunnolla syvään henkeä tässä kohtaa. Kiitos, mestari G.

(Musiikki loppuu)

Siis voitte odottaa sitä innolla, ja tarkoitan tätä kirjaimellisesti. Voitte odottaa sitä innolla. On aika lopettaa kärsimys olemuksessanne. Tämä on ensimmäinen puolikas siitä.

Kun sitten sanon, että vapaus ja kärsimys eivät voi olla rinnakkain, no, teidän on täytynyt huolehtia siitä itsessänne, eikä teillä ole enää tuota komponenttia, ja silloin vapaus on läpituokeaa. Teillä on tuo vapaus.

Vapaus kärsivässä maailmassa

Entä sitten muu maailma? Olette päättäneet jäädä tänne ruumiillistuneina mestareina. Pysytte maisemissa, mutta olette kärsimyksen maailmassa. Se edelleen uskoo siihen, se edelleen nielee sen. Siitä hetkestä kun ihmiset nousevat ylös aamulla, siihen hetkeen kun he menevät nukkumaan, on raskas kärsimyskomponentti. Miten olette rinnakkain sen kanssa? Miten olette vapaa olento kärsivässä maailmassa?

Se on haastavaa. Se on erittäin haastavaa, koska tavallaan muistatte edelleen, millaista oli kärsiä, ettekä halua kenenkään muun kärsivän. Haluatte poistaa sen heidän olemuksestaan. Teillä on houkutusta yrittää tehdä pieniä taikatemppuja helpottamaan heidän kärsimystään. Älkää. Älkää tehkö sitä. Muistakaa, että he ovat omalla matkallaan. He valitsevat omat kokemuksensa. Älkää tehkö sitä. Se kustautuu teille.

Se on vaikeaa, koska haluatte toisinaan huutaa ihmisille, että lopettavat tuon kärsimisen, mutta heidän korvansa eivät kuule sitä. He eivät ole valmiita siihen.

Se on vaikeaa, koska toisinaan kärsimysenergiat ja -tietoisuus ovat hyvin raskaita ja te olette niin kevyt, että on melkein sietämätöntä jäädä. Se on kenties yksi suurimmista asioista. Teillä on tämä vapaa energiakeho, joten teillä ei ole kaikkia kehon kipuja ja särkyjä, omaa esi-isäkehoanne enää. Mutta olette kärsimyksen keskellä, ja se on vaikeaa. Se on todella vaikeaa toisinaan, joten mitä teette?

No, pari asiaa. Kuten sanoin viime kokoontumisessamme, teidän toimistonne on puistonpenkki ja kahvila. Te vain olette. Säteillette olemustanne yrittämättä saada aikaan muutosta. Avaatte mahdollisuuksia, joita he eivät ehkä näe. Mutta ei ole teidän asianne, näkevätkö he vai eivät, valitsevatko he niitä vai eivät. Se ei ole teidän asianne.

Siis mitä teette? No, tarvitsette paljon aikaa yksin päästäksenne pois kaikesta tuosta kärsimyksestä. Ja huomaatte – kuten jotkut muut ylösnousseet mestarit tekivät – että lähdette aina silloin tällöin pois siitä kaikesta, haluatte olla erossa muusta maailmasta ja itkeä heidän vuokseen.

Nimittäin Jeshua itki paljon ihmisten vuoksi. Jeshua oli yhdistelmäolento – ei sieluolento, vaan tehty monista muista sieluolentoista – ja hänen oli toisinaan hyvin vaikeaa olla tuossa valaistuneessa tilassa ja kuitenkin nähdä kaikki se vahinko, jota ihmiset tekevät, kaikki se kärsimys jota ihmiset käyvät läpi, ja tietää, ettei voi juosta ympäri käännyttämässä. Ette voi yrittää saada heitä muuttumaan. Kun he ovat valmiita, he löytävät tien teidän tai jonkun kaltaisenne luokse. Mutta sitä odotellessa, he valitsevat käydä sen läpi.

Siis se on vaikea asia. Silloin on tärkeää viettää aikaa yksin, ladata paristoja ja tunnistaa, että he käyvät läpi kokemusta, jonka tekin kävitte läpi, ja on muita asioita – toisinaan kokoontua yhteen muiden shaumbrojen kanssa, mitä monet teistä tekevät täällä, ja alkaa koota omaa tarinaanne. Koota omaa tarinaanne, teette sen sitten kirjallisessa muodossa tai miten tahansa. Oman tarinanne ymmärtäminen – tarkoitan matkaanne monessa, monessa, monessa, monessa elämässä – antaa teille syvempää empatiaa ja ymmärrystä toisia ihmisiä kohtaan, mutta myös sitä kohtaan, mitä te olette käyneet läpi. Oman tarinanne kokoaminen on myös jotain, minkä voitte jättää lopulta taaksenne. Se auttaa teitä pääsemään syvemmälle omaan totuuteen.

Vedetäänpä syvään henkeä tässä kohtaa.

Vapaus ja kärsimys eivät voi olla rinnakkain teissä, mutta te valitsette tässä jäädä tälle planeetalle, kärsivälle planeetalle, oivaltaneena olentona. Se on todellinen haaste. Se on todellinen haaste.

Vedetäänpä kunnolla syvään henkeä tässä.

Käytännön taikuutta modernille Merlinille

Seuraavana listalla. Tehdäänpä tämän kuukauden ... (häiriöitä) ... tämän kuukauden ... (lisää häiriöitä) ... Minun kai pitäisi vain istua ja olla liikkumatta.

Tehdäänpä tämän kuukauden "Käytännön taikuutta modernille Merlinille". Tämä kuukausi on mielenkiintoinen tässä, ja se johtaa pieneen ristiriitaan joillakin teistä, mutta minä pidän siitä.

Käytännön taikuutta on, että "taikaa tapahtuu, kun täysivaltaiset olennot sallivat energiansa tanssia toistensa kanssa". Taikaa tapahtuu, kun täysivaltaiset olennot tulevat yhteen ja sallivat energiansa tanssia.

Tämä on erittäin tärkeää, ja selitän kolikon toisen puolen aivan hetken kuluttua. Mutta se on erittäin tärkeää, koska alatte tehdä sitä ja nähdä sitä. Nimittäin jos on kaksi täysivaltaista olentoa, jotka eivät tarvitse energiaa tai mitään muuta keneltäkään toiselta, ja heidät laitetaan yhteen, heidän luovuutensa, heidän täysivaltaisen energiansa joka ei yritä varastaa keneltäkään muulta, niin ihmeitä, uskomattomia asioita tapahtuu.

Alamme nähdä vähän sitä shaumbroilla ympäri maailmaa, joillakin teistä. Joitain esimerkkejä joista puhuitte tänään: tämä paviljonki, täysivaltaisia olentoja, mutta eivät kaikki prosessiin osallistuneet. Toisin sanoen, oli paljon työntekijöitä, jotka eivät olleet, ja se on turhauttavaa, jos te olette täysivaltaisen olento ja joku muu ei ole.

Elokuva jota kasaatte: Rude Awakening (= julma herääminen), täysivaltaisia olentoja työstämässä sitä. Teillä on edelleen jokapäiväisiä asioita, joiden kanssa teidän täytyy tapella, mutta te jotka työstätte tuota elokuvaa, olette alkaneet kokea sitä. Kun on pari täysivaltaista olentoa, jotka eivät pelaa pelejä ja varasta energiaa, ja heidät tuodaan yhteen, tapahtuu ilmiömäisiä asioita, joita ette olisi voineet koskaan kuvitella.

Kyllä, teidän täytyy edelleen kamppailla tavallisten ihmisten kanssa saadaksenne joitain muita osia tehtyä, ja se on vaikea osuus. Tämän paviljongin rakentaminen – täysivaltaiset olennot toivat kaiken yhteen, ajatuksen, suunnittelun, mutta teillä oli edelleen joitain työntekijöitä, jotka eivät olleet kovin täysivaltaisia. Mutta kun pari täysivaltaista olentoa tulee yhteen, uskomattomia asioita tapahtuu.

No niin, käytän näitä sanoja huolellisesti. Taas kerran sanon, että kun täysivaltaisia olentoja tulee yhteen ja he antavat energioidensa tanssia yhdessä, uskomattomia asioita tapahtuu. Toisin sanoen, te ette yhdistä energioitanne. Te ette voi. Te ette voi yhdistää energioita, mutta voitte antaa energioiden leikkiä ja tanssia yhdessä.

Ihmiset eivät ole enimmäkseen täysivaltaisia. He eivät ymmärrä energiaa, ja he ajattelevat, että jos jotain energiaa on, se on heidän ulkopuolellaan. He haluavat olla palapelin pieniä paloja. Siis toisin sanoen, he eivät näe itseään kokonaisuena ja täysivaltaisena – he näkevät itsensä pienenä palana ja haluavat yhdistyä palapelin muihin paloihin.

Useimmat ihmiset ovat energiariippuvaisia muista ihmisistä, ja sen vuoksi kun he työskentelevät yhdessä, he tappelevat usein ja on ongelmia – kaikkea vallasta mustasukkaisuuteen ja muihin asioihin – ja useimmiten upeita asioita ei saada aikaan, koska he eivät ole täysivaltaisia eivätkä he ymmärrä energiaa. Niinpä vie pitkän aikaa tehdä asioita, selvittää jokin tilanne. Paljon kokemuksia saadaan matkan varrella, mutta periaatteessa on todella vaikeaa luoda ja ilmentää mitään.

Otetaan pari täysivaltaista olentoa, eikä ole tuota ongelmaa. Asiat lentävät. Asiat tapahtuvat. Asiat laajentuvat tuolle puolen. Eikä kyse ole siitä, että yritän laittaa omaa energiaani teidän energiaanne. Annamme vain omien energioidemme tanssia yhdessä.

Tuntekaa tätä hetki. Laitetaan yhteen kaksi täysivaltaista olentoa, jotka omistavat oman energiansa, ja nyt voidaan *todella* tanssia. Laitetaan yhteen pari ihmistä, jotka pelkäävät energiaa ja varastavat energiaa, ja useimmiten se on katastrofaalista, toisilla kerroilla se on vain hidasta ja työlästä.

Energia ja havainto

Se tuo esiin pari asiaa. Ensinnäkin olette kuulleet minun sanovan, että kaikki mitä havaitsette, on teidän energiaanne. Sen meneminen todella perille vie pari vuotta, mutta kaikki mitä havaitsette, on teidän energiaanne. Tietysti ensimmäinen kysymys jonka te ja muut esitätte, on: "No, näemme kaikki meren merenä. Teemme kaikki asioita yhdessä. Mitä tarkoitat, kaikki nämä ihmiset ovat

minun energiaani?" Ei, se on teidän *havaintonne*. Kaikki energia on teidän havaintonne. Tuo energia tai se mitä havaitsette, ei kuulu kenellekään muulle. Se kaikki on teidän.

Se on kaikki teidän energiaanne, mutta erona on, että te ette havaitse ainoastaan omaa tietoisuuttanne. Voitte havaita toisen olennon tietoisuuden, mutta se on kuin energiakenttänne toisella puolella. Kaikki energia on teidän, mutta voitte olla myös tietoinen siitä, että on muita tietoisuuksia. Ne eivät voi ottaa teiltä. Ne eivät *koskaan* ole osa teidän tietoisuuttanne. En välitä, oletteko kaksi intohimoista rakastavaista ja sielunkumppaneita ja kaikkea muuta, tietoisuus ei voi koskaan olla yhdessä, mutta voitte havaita sen, ja siksi sillä voi olla vaikutusta siihen, miten havaitsette oman energianne.

Tämä on toinen tärkeä asia. Vie vähän aikaa todella ymmärtää se. Kun alatte oivaltaa, että kaikki on teidän energiaanne – se on teidän havaintonne, teidän energiaanne – olette tietoinen myös siitä, että on muita tietoisuuksia, ja se voi vaikuttaa – tai sillä voi olla vaikutusta – siihen, miten te havaitsette oman energianne.

Tuntekaa vain sitä hetki. Tunnen joidenkin teistä tavallaan sanovan: "Mistä helvetistä hän oikein puhuu?" (Muutama naurahdus)

(Tauko)

Ryhmätön ja itsenäinen/täysivaltainen

Okei, nyt seuraava. Ihmiset uskovat tavallaan ryhmäenergiaan. He uskovat ryhmäenergiaan. He todella uskovat siihen. Kaikessa on kyse ryhmästä. Se on tavallaan vanha atlantilainen jäännös, mutta ihmiset edelleen uskovat siihen, että olette jollain tavalla osa ryhmää, yhteisöä, kommuunia. Energia ja siksi elämä on yhteistä.

Mestari ei näe sitä niin. Mestari ei ole osa mitään ryhmää, yhteisöä, kommuunia. Mestari on täysivaltainen itsessään.

Siis tulemme tähän kohtaan siinä, mitä teemme yhdessä, ja oivallatte, että tämä ei ole ryhmätoimintaa. Huomaatte, että shaumbroina voimme kokoontua yhteen, voimme puhua, voimme pitää hauskaa, mutta elää yhdessä? (Joku sanoo "yäk!") Joo, yäk! Yäk! (Adamus naureskelee)
Yhteinen kommuuni ei toimisi koskaan.

Tavallaan ette ole osa ryhmää. Olette itsenäisiä olentoja. Tulette yhteen aina silloin tällöin tanssimaan, mutta te ette ole riippuvainen tuosta ryhmästä tai nojaa tuohon ryhmään, enkä minä tai kukaan muista ylösnousseista mestareista haluaisi teidän olevan.

Tulette tähän kohtaan ja oivallatte, ettei ole mitään ryhmäenergiaa. Se kaikki on teidän.

Se on vähän hämmäntävää ensin, koska ihmiset nojaavat ryhmädynamiikkaan ja ovat riippuvaisia siitä – perhe, ystävät, pelkästään toisen ihmisen läsnäolo aina silloin tällöin. He pitävät hengenheimolaisryhmistä. He haluavat kuulua eri asioihin. Crimson Circlessä ei ole mitään kuulumista. Ei ole jäsenyyttä. Ei ole mitään maksuja. Ei ole mitään sellaista. Olette itsenäisiä olentoja. Tulemme yhteen tanssimaan aina silloin tällöin, mutta te ette kuulu tähän ryhmään.

Sama pätee todellisuudessa kaikkeen ryhmätietoisuuteen. Ja joillakin teistä on vaikeuksia tämän kanssa, koska tunnette, että on oikein olla osa yhteisöä. Jotkut teistä tuntevat, että ryhmäenergia on tärkeää, mutta alatte oivaltaa mestarina, että menette sen yli.

Se on vähän pelottavaa, koska voitaisiin sanoa, että jotkut ihmiset eivät halua olla niin yksin. Mutta täysivaltaisena olentona te ette ole oikeasti koskaan yksin. Teillä on Itsenne ja sitten kenties muutamia muita täysivaltaisia olentoja.

Mutta tulemme tähän kohtaan, ja on aika luopua ryhmistä, ja olette luultavasti tunteneet sen kuluneiden kolmen tai neljän viikon aikana. Ensin alatte tuntea kuulumattomuutta enää mihinkään. Ihmettelette myös: "Kuulunko Crimson Circleen?" Ette. Ette ole koskaan kuuluneet. Alatte oivaltaa, että tunnette yhteydettömyyttä ryhmiin, asioihin. Se on luonnollinen tunne, jonka jokainen mestaruutensa tuleva kokee.

Se on vähän pelottavaa, vähän kammottavaa ensin, koska yhteiskunta sanoo: "Ei, vaan sinun pitäisi olla osa asioita." Ei. Olet itsenäinen olento.

Itsenäiset olennot voivat tanssia muiden itsenäisten olentojen kanssa, ottamatta koskaan toisensa energiaa, vahingoittamatta koskaan toisiaan, antamatta koskaan kenellekään toiselle tai millekään energiaa. Se on vapaustanssia.

Mutta ihmiset yrittävät edelleen syödä teidän energiaanne. Luulen, että meillä on nyt seksuaalienergiakurssin myötä tavallaan ymmärrys olla sallimatta, olla antamatta heidän tehdä sitä. Mutta he jatkavat yrittämistä. He jatkavat yritystä "ryhmytyä" teidän kanssanne.

Nyt tulette tässä uskomattomassa työssä, jota teemme, siihen kohtaan, jossa oivallatte, ettei kyse ole enää ryhmäenergiasta.

Analogiaa käyttäkseni, teillä on tavallaan nyyttikestit ja sinä tuot jälkiruuan ja sinä tuot herneitä ja sinä tuot leipää ja sinä tuot kalaa ja sinä tuot salaattia ja sinä tuot juustoa (osoittaen eri ihmisiin). Tällaisia ihmiset ovat. Kyse on suurista nyyttikesteistä. Kaikki tuovat vähän jotain pöytään, ja sitten meillä on koko ateria.

Mitä te tuotte nyyttikesteihin, jos olette itsenäinen olento? (Nainen sanoo "viiniä") Viiniä! (Paljon naurua) Se on totta. Tuotte pullon viiniä ja syötte kaikkien muiden ruuat (Adamus naureskelee). Kyllä, kiitos.

Kaikki on siinä. Kaikki on siinä. Ei ole nyyttikestejä. Ei ole mitään ryhmäjuttua. Te olette siinä ja kaikki on siinä teidän kanssanne, ja se riippuu siitä, mitä haluatte, mutta kaikki on vain siinä. Te tuotte koko hemmetin jutun, eikä jokaisen yksilön tarvitse tuoda jotain.

Mutta haluan teidän todella tuntevan tätä hetken, koska tulemme tähän kohtaan ja siinä on kyse ryhmistä luopumisesta, ja se tuntuu kiusalliselta, ja jotkut teistä menevät sosiaaliseen mediaan huutamaan siitä minulle. Mutta minä olen tottunut siihen. Älkää kiusatko enää Lindaa.

Tullaan kohtaan, jossa luovumme ryhmistä, jotta olette todella itsenäinen. Ja kaunista on, että kun olette muiden itsenäisten olentojen kanssa, te tanssitte koko yön ettekä ota koskaan jonkun toisen energiaa tai anna heidän ottaa omaanne. Silloin tapahtuu ihmeitä. Sitä shaumbra-projektit ovat tulevaisuudessa riippumatta siitä, teettekö niitä yksin tai liityttekö yhteen muiden täysivaltaisten olentojen kanssa, ja todellisia ihmeitä tapahtuu.

Tuntekaa tätä hetki.

(Tauko)

Itsenäisyyttä, ryhmättömyyttä.

En sano, että yhteisöt tai järjestöt tai mikään sellainen on huono asia. Ne ovat hyviä ihmisille, monille ihmisille tuohon aikaan, tuossa kohdassa heidän elämässään. Mutta nyt teidän on aika mennä sen yli.

(Tauko)

Se on tavallaan samanlaista kuin esi-isistä vapautuminen ([Ancestral Freedom](#)). Oli aika päästää irti esi-isistä. Tämä on aikaa päästää irti ihmisen ryhmämentaliiteetista. Ihmisten täytyy tavallaan tuntea, että he ovat osa sitä. Ei koskaan kokonaan, mutta heidän täytyy tuntea, että heillä on pieni osa siitä, ja me menemme sen yli.

(Tauko)

Muutaman seuraavan viikon kuluessa tämä saa teidät vähän ajattelemaan ja tuntemaan ja ihmettelemään, kuulitteko oikein. Mutta sitten palatkaa siihen, miten avasin tämän osion "Käytännön taikuutta moderneille Merlineille" sanoen, että kun täysivaltaiset/itsenäiset olennot tulevat yhteen, tanssi on uskomatonta. Silloin tapahtuu taikaa, ja näette sitä nyt joissain shaumbra-projekteissa. Silloin tapahtuu taikaa.

Kärsimyksen yli -merabh

Hyvä. Nyt on merabhin aika – aah! – mestari G:n soittaessa vähän musiikkia.

Olen puhunut viime aikoina melkoisesti kärsimyksestä, koska menemme sen yli, ja aion tehdä tämän merabhin edesauttamaan sitä todella ... (häiriöitä, ja Linda alkaa korjailla taas Adamuksen laitetta, jotkut sanat eivät kuulu)

(Musiikki alkaa)

... kaunis Shaumbra-paviljonki. Tavallaan on mielenkiintoista pitää ulkoilma-shoud.

Se on todellakin paikka, jossa energiat alkavat puhjeta kukkaan. Oivaltaminen alkaa todella puhjeta kukkaan juuri tässä.

Olen puhunut viime aikoina kärsimyksestä, koska se on yksi seuraavista asioista, joiden yli menemme. Olette oivaltanut mestari, ja kärsimystä ei ole elämässänne.

Kärsimys on menneisyyden asia. Laitetaan se menneisyyteen. Se on entisten kokemusten komponentti, ja laitetaan se sinne, minne se kuuluu.

(Tauko)

Eikä anneta sen tihkua tulevaisuuteen. Pidetään se menneisyydessä, ja annetaan mestarin saattaa se viisaudeksi.

Annetaan tuon mestarin olemuksen olla niin läsnä ja niin selkeä ja niin vakaa, että kärsimystä kyetään katsomaan suoraan silmiin, suoraan sen olemukseen.

Yrittämättä taistella sitä vastaan, yrittämättä tuhota sitä, ja olla vain niin läsnä ja niin horjumaton, että tuo kärsimys vain sulaa sen edessä.

(Tauko)

Käytetäänpä tätä hetkeä, tätä shoudia, myös tätä uuden paviljongin aikaa siihen, että vedämme tuon rajan ja kerromme kärsimykselle: "Ei enää. Ei pääsyä tulevaisuuteen, ei huomiseemme, siihen mitä tulee seuraavaksi."

Siis antakaa mestarin sisällänne olla aina läsnä, antamatta tämän kärsimyaspektin pettää tai hujata.

Mestarin ei tarvitse sanoa sanaakaan tai tehdä mitään. Kyse on vain läsnäolemisen ja sitten sen tuntemisen, mitä alkaa tapahtua tälle kärsimyaspektille.

(Tauko)

Monta kertaa menneisydessä olette ehkä alkaneet osallistua johonkin mentaalitoimintaan, ja ajatella, että teidän täytyi kiinnittää huomiota tähän kärsimyaspektiin, puhua sille tai huutaa sille tai tehdä jotain. Haluan teidän tuntevan, millaista on olla vain läsnä.

Vaikka tuo aspekti yrittäisi pilkata teitä tai taistella teitä vastaan, niin tuntekaa, millaista on olla vain läsnä.

(Tauko)

Tällä kärsimyaspektilla on iso kassillinen temppuja – rahan puute, yltäkylläisyyden puute, jatkuva piinaaminen, vähättely, teeskentely, ettei se tiedä vastauksia. Se on myös kehon särkyjä, sairauksia, tasapainottomuutta – kaikki se on tavallaan pakattuna tähän kärsimyaspektiin.

Se ei kuulu tälle planeetalle enää. Se ei kuulu. Minä olen kyllästynyt siihen, ja tiedän, että te olette kyllästyneet siihen. Enkä tiedä, miksi ihmiset ottavat sen itsestäänselvyytenä, miksi ihmiset ajattelevat, että se on osa elämää. Se ei ole.

Elämän pitäisi olla iloista ja yltäkylläistä.

(Tauko)

Tämä kärsimyaspekti on viivytelty jonkin aikaa. Olette puhdistaneet hyvin monia muita asioita, mutta on edelleen kaikkia näitä jäänteitä.

On aika pitää se menneisydessä.

Tuolla kärsimyksellä ei ole paikkaa tulevaisuudessanne. Piste.

(Tauko)

Ja kyllä, näette edelleen toisten ihmisten kärsimystä ympärillänne, ja se on vaikea paikka. Mutta tällä hetkellä puhumme kärsimyksestä itsessänne.

(Tauko)

Pidetään kärsimys menneisydessä, jonne se kuuluu.

(Pidempi tauko)

Ei ole mitään syytä, miksi yhdenkään ihmisen pitäisi kärsiä – ei mitään syytä. Mutta jotenkin siitä on tullut suuri osa ihmistilaa.

Kenties se työ jota teette itsenne kanssa, Oivaltamisenne kanssa, voi muuttaa sen, ainakin joillakin ihmisillä.

(Tauko)

Vetäkää kunnolla syvään henkeä nyt, ja antakaa tuon mestarin ja mestarin viisauden olla täysin läsnä – täysin läsnä – aivan siinä tämän kärsimyaspektin kanssa.

(Tauko)

Tämä aspekti voisi huutaa ja potkia tai valittaa tai mitä tahansa, mutta mestari pitää pintansa, pitää viisautensa, pitää valoaan, kunnes tämä aspekti oivaltaa, että peli on pelattu. Peli on pelattu.

(Tauko)

Ja sitten kenties muutamana seuraavana päivänä, muutamana viikkona, mitä tahansa, jokin vain poksahtaa, ja tuo aspekti saatetaan lopultakin viisaudeksi.

Vedetään syvään henkeä tässä kohtaa.

(Tauko)

Tästä seuraavaan kokoontumiseemme tuntekaa myös, millaista on, kun alatte oikeasti luopua ryhmistä.

Olette itsenäinen olento. Teidän ei tarvitse olla osa ryhmää ollaksenne se, kuka olette. Se ei merkitse, että te ette tule toimeen tai ole toisten ihmisten kanssa, mutta te ette ole riippuvainen heistä.

Se tuntuu ensin oudolta. Aina Atlantiksen ajoista saakka kyse on aina ollut yhteisöllisyydestä, ja nyt teistä tulee itsenäinen.

Mutta muistakaa, että kun tunnette sitä ja teistä tuntuu vähän kummalliselta tai siltä, että te ette enää kuulu mihinkään ... Nimittäin ihmisillä on valtava tarve kuulua johonkin. Mutta kun alatte oivaltaa, että teidän ei tarvitse kuulua mihinkään, niin todellinen taikakohta on siinä, että voitte olla yhdessä toisten itsenäisten olentojen kanssa ja taikaa tapahtuu. Energianne tanssivat yhdessä, ja taikaa tapahtuu.

(Tauko)

Vedetään syvään henkeä, ja saamme kunnioitusta niiltä, jotka ovat täydentäneet minua tässä – Tobias, Kuthumi, Metatron ja Jeshua.

Vedetään syvään henkeä teidän kukkaan puhkeamiseenne ja teidän avautumiseenne.

Tämän myötä, rakkaat ystäväni, muistakaa, että kaikki on hyvin koko luomakunnassa.

Kiitos.